

WEF i pandemia

14 października 2021

W jaki sposób Światowe Forum Ekonomiczne w Davos jest zaangażowane w pandemię koronawirusów?

Światowe Forum Ekonomiczne (WEF) w Davos jest najważniejszym forum dla rządów, globalnych korporacji i międzynarodowych przedsiębiorców. Założone w 1971 roku przez inżyniera i ekonomistę Klausa Schwaba, WEF opisuje swoją misję jako „kształtowanie globalnych, regionalnych i branżowych agend” oraz „poprawę stanu świata”. Według ich strony internetowej, „moralna i intelektualna integralność jest w centrum wszystkiego, co robi”.

WEF było zaangażowane w pandemię koronawirusa na kilka sposobów.

Po pierwsze, WEF było, wraz z Fundacją Gatesów, sponsorem wyprzedzających ćwiczeń symulacyjnych pandemii koronawirusa „Event 201”, które odbyły się w Nowym Jorku 18 października 2019 roku – tego samego dnia, co otwarcie Wojskowych Igrzysk Światowych w Wuhan, postrzeganych przez niektórych jako „ground zero” globalnej pandemii. Same Chiny twierdziły, że amerykańscy sportowcy wojskowi mogli przynieść wirusa do Wuhan.

Po drugie, WEF było wiodącym zwolennikiem cyfrowych biometrycznych systemów tożsamości, argumentując, że sprawią one, że społeczeństwa i branże będą bardziej wydajne, bardziej produktywne i bezpieczniejsze. W lipcu 2019 roku WEF rozpoczęło projekt mający na celu „kształtowanie przyszłości podróżowania za pomocą cyfrowego zarządzania tożsamością podróżnych z obsługą biometryczną”. Ponadto WEF współpracuje z sojuszem ID2020, który jest finansowany przez fundacje Gates i Rockefeller i prowadzi program „zapewnienia cyfrowego identyfikatora ze szczepionkami”. W szczególności ID2020

postrzega szczepienia dzieci jako „punkt wejścia dla cyfrowej tożsamości”.

Po trzecie, założyciel WEF Klaus Schwab jest autorem książki pt. „COVID-19: The Great Reset”, opublikowanej w lipcu 2020 r., która argumentuje, że pandemia koronawirusa może i powinna zostać wykorzystana do „gospodarczego, społecznego, geopolitycznego, środowiskowego i technologicznego resetu”, w tym w szczególności do wspierania globalnego zarządzania, przyspieszenia transformacji cyfrowej i rozwiązania problemu zmiany klimatu.

Wreszcie, WEF prowadzi od 1993 r. program „Globalni Liderzy dla Jutra”, przemianowany w 2004 r. na „Young Global Leaders”. Program ten ma na celu identyfikację, selekcję i promocję przyszłych globalnych liderów zarówno w biznesie, jak i w polityce. Rzeczywiście, wielu „Młodych Globalnych Liderów” zostało później prezydentami, premierami lub dyrektorami generalnymi (patrz poniżej).

Podczas pandemii koronawirusowej, kilku Globalnych Liderów WEF i Global Shapers (młodszy program Globalnych Liderów) odegrało znaczące role, zazwyczaj promując strategię „zero-covid”, blokady, mandaty na maski i „paszporty szczepionkowe”. Mogła to być (w dużej mierze nieudana) próba ochrony zdrowia publicznego i gospodarki lub próba przyspieszenia globalnego programu transformacji opisanego powyżej, a może jedno i drugie.

W tym względzie, niektórzy godni uwagi Młodzi Liderzy to Jeffrey Zients (Koordynator Reagowania na Koronawirusy w Białym Domu USA), Stéphane Bancel (Dyrektor Generalny Moderna), Jeremy Howard (założyciel wpływowej grupy lobbystycznej „Maski dla wszystkich”), Leana Wen (analityk medyczny CNN zero-covid), Eric Feigl-Ding (osobowość Twittera zero-covid), Gavin Newsom (gubernator Kalifornii, wybrany w 2005 r.), Devi Sridhar (brytyjski profesor zero-covid), Jacinda Ardern (premier Nowej Zelandii), prezydent Francji

Emanuel Macron (wybrany rok przed jego wyborem w 2017 r.), kanclerz Austrii Sebastian Kurz, kanclerz Niemiec Angela Merkel (wybrana jeszcze w 1993 r.), niemiecki minister zdrowia Jens Spahn i były premier Wielkiej Brytanii Tony Blair (czołowy zwolennik „globalnych paszportów szczepionkowych”).

Aby uzyskać pełny przegląd członków organizacji, zobacz Globalni Liderzy dla Jutra i Młodzi Globalni Liderzy na WikiSpooks (Wiki skupiająca się na tajnych strukturach władzy) oraz na oficjalnej stronie Młodych Globalnych Liderów. Aby zapoznać się z niektórymi znaczącymi członkami w polityce i mediach, zobacz poniżej.

Podsumowując, Światowe Forum Ekonomiczne w Davos rzeczywiście było zaangażowane w strategiczne zarządzanie pandemią koronawirusa, z głównym naciskiem na wykorzystanie pandemii jako katalizatora dla transformacji cyfrowej i globalnego wprowadzenia cyfrowych systemów tożsamości.

WEF – „Młodzi Globalni Liderzy”

Przegląd niektórych Młodych Globalnych Liderów WEF (2005-2021) i Globalnych Liderów Jutra (1993-2003) w polityce i mediach. Lista nie jest wyczerpująca.

Stany Zjednoczone

Polityka: Jeffrey Zients (koordynator ds. reagowania na koronawirusy w Białym Domu od 2021 r., wybrany w 2003 r.), Jeremy Howard (współzałożyciel grupy lobbystycznej „maski dla wszystkich”, wybrany w 2013 r.), gubernator Kalifornii Gavin Newsom (wybrany w 2005 r.), Pete Buttigieg (wybrany w 2019 r, kandydat na prezydenta USA w 2020 r., sekretarz transportu USA od 2021 r.), Chelsea Clinton (członek zarządu Fundacji Clintona), Huma Abedin (asystentka Hillary Clinton, wybrana w 2012 r.), Nikki Haley (ambasador USA przy ONZ, 2017-2018), Samantha Power (ambasador USA przy ONZ, 2013-2017,

administrator USAID od 2021 r.), Ian Bremmer (założyciel Eurasia Group), Bill Browder (inicjator ustawy Magnitskiego), Jonathan Soros (syn George'a Sorosa), Kenneth Roth (dyrektor „Human Rights Watch” od 1993 r.), Paul Krugman (ekonomista, wybrany w 1995 r.), Lawrence Summers (były główny ekonomista Banku Światowego, były sekretarz skarbu USA, były rektor Uniwersytetu Harvarda, wybrany w 1993 r.), Alicia Garza (współzałożycielka Black Lives Matter, wybrana w 2020 r.), Stéphane Bancel (dyrektor generalny Moderna).

Media: Analityk medyczny CNN Leana Wen (wybrana w 2018 r.), główny korespondent medyczny CNN Sanjay Gupta, osobowość Twittera Eric Feigl-Ding (a „WEF Global Shaper” od 2013 r.), Andrew Ross Sorkin (felietonista finansowy New York Timesa), Thomas Friedman (felietonista New York Timesa, wybrany w 1995 r.), George Stephanopoulos (ABC News, 1993 r.), Lachlan Murdoch (CEO Fox Corporation).

Technologia i media społecznościowe: Założyciel Microsoftu Bill Gates (1993), były dyrektor generalny Microsoftu Steven Ballmer (2000-2014, wybrany w 1995), założyciel Amazona Jeff Bezos (1998), współzałożyciele Google Sergey Brin i Larry Page (2002/2005), były dyrektor generalny Google Eric Schmidt (2001-2017, wybrany w 1997), współzałożyciel Wikipedii Jimmy Wales (2007), współzałożyciel PayPal Peter Thiel (2007), współzałożyciel eBay Pierre Omidyar (1999), założyciel i dyrektor generalny Facebooka Mark Zuckerberg (2009), dyrektor operacyjny Facebooka Sheryl Sandberg (2007).

Wielka Brytania, Kanada, Nowa Zelandia

Profesor Devi Sridhar (czołowy zwolennik „zero kowd”, wybrany w 2020/21 r.), byli premierzy Wielkiej Brytanii Tony Blair i Gordon Brown (obaj wybrani w 1993 r.), dziennikarz BBC World Service Dawood Azami, Lynn Forester de Rothschild (współwłaściciel The Economist), Nathaniel Rothschild (syn

Lorda Rothschilda), historyk Niall Ferguson (wybrany w 2005 r.), William Hague (minister spraw zagranicznych, 2010-2014), Charles Allen (dyrektor generalny ITV, 2004-2007; prezes EMI, 2008-2010).

Premier Nowej Zelandii Jacinda Ardern (od 2017 r., wybrana w 2014 r.), wicepremier Kanady Chrystia Freeland (wybrana w 2001 r.; była dyrektor zarządzająca agencji Reuters). Premier Kanady Justin Trudeau jest uczestnikiem WEF, ale nie jest potwierdzonym Young Global Leaderem.

Niemcy

Kancelarz Angela Merkel (wybrana w 1993 r., 12 lat przed objęciem urzędu kanclerza), obecny minister zdrowia Jens Spahn oraz byli ministrowie zdrowia Philipp Roesler i Daniel Bahr, obecna współprzewodnicząca Partii Zielonych i nieudana kandydatka na kanclerza Annalena Baerbock (wybrana w 2020 r.), były współprzewodniczący Partii Zielonych Cem Özdemir (wybrany w 2002 r.), potentat medialny i prezes Axel Springer Mathias Doepfner (wybrany w 2001 r.), prowadząca talk show Sandra Maischberger, nieżyjący już minister spraw zagranicznych i wicekanclerz Guido Westerwelle (wybrany w 1997 r.), były prezydent Niemiec Christian Wulff (wybrany w 1995 r., 15 lat przed objęciem urzędu prezydenta), Reto Francioni (były prezes Deutsche Boerse).

Unia Europejska

Przewodniczący Komisji UE Jose Manuel Barroso (2004-2014, wybrany w 1993 r.) i Jean-Claude Juncker (2014-2019, wybrany w 1995 r.), prezydent Francji Emanuel Macron (od 2017 r., wybrany w 2016 r.), były prezydent Francji Nicolas Sarkozy (2007-2012, wybrany w 1993 r.), kanclerz Austrii Sebastian Kurz, były premier Włoch Matteo Renzi (2014-2016, wybrany w 2012 r.), były premier Hiszpanii Jose Maria Aznar (1996-2004 r., wybrany w 1993 r.), Klaus Regling (dyrektor generalny

Europejskiego Mechanizmu Stabilności Finansowej od 2012 r.), Guy Verhofstadt (były premier Belgii, przewodniczący grupy sterującej ds. Brexitu), duńska minister środowiska Lea Wermelin, premier Finlandii Sanna Marin, były premier Finlandii Alexander Stubb oraz Mark Leonard (dyrektor założyciel finansowanej przez Sorosa Europejskiej Rady Stosunków Zagranicznych).

Szwajcaria

Natalie Rickli (dyrektor ds. zdrowia kantonu Zurych, wybrana w 2012 r.), były przewodniczące Szwajcarskiej Rady Narodowej Christa Markwalder (wybrana w 2011 r.) i Pascale Bruderer-Wyss (wybrana w 2009 r.), genewski polityk Pierre Maudet (wybrany w 2013 r.), dyrektor generalny grupy medialnej NZZ Felix R. Graf (wybrany w 2007 r.), była minister sprawiedliwości Szwajcarii Ruth Metzler (wybrana w 2002 r.), były prezes telewizji szwajcarskiej Roger de Weck (2011-2017, wybrany w 1994 r.), byli prezesi UBS Peter Wuffli (wybrany w 1994 r.) i Marcel Rohner (wybrany w 2003 r.), były prezes Credit Suisse Tidjane Tiam (1998 r.).

Źródło oryginalne: [Swprs.org](https://www.swprs.org)

Źródło polskie: [AndarenMora.wordpress.com](https://andarenmora.wordpress.com)